

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Høns-Grethes Familie

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr05val-shoot-idm139748572663232/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

tæller i sine Breve om *Marie Grubbe*, hvor og hvorledes i Verden han mødte hende; det er nok værd at høre, derfor glemme vi slet ikke *Høuse-Grethe*, hun sidder glad og godt i det stadselige Høusehuus.

5 Fartøjet seilede bort med *Marie Grubbe*; der var det vi slap. - Der gik Aar og der gik Aar. -

Pesten grasserede i *Kjøbenhavn*, det var i Aaret 1711. Dronningen af *Danmark* drog til sin tyske Hjemstavn, Kongen forlod Rigets Hovedstad, hver, som kunde, skyndte sig afsted; Studenterne, selv om de havde frit Huus og Kosten med, søgte ud af Byen. Een af dem, den Sidste, der endnu var bleven paa det saakaldte »*Borchs Collegium*«, tæt ved Regentens, drog nu ogsaa afsted. Det var Klokken to i Morgenstunden; han kom med sin Randsel, der var fyldt mere med Bøger og skrevne Sager, end 15 just med Klædningsstykker. Der hang en vaad, kiam Taage ned i Byen; ikke et Menneske var at see i hele Gaden hvor han gik; rundt om paa Døre og Porte vare skrevne Kors, derinda var Soten, eller Folk vare uddøde. Heller ingen Folk vare at see i den bredere, bugtede »*Kjøbmangergade*«, som Gaden kaldtes 20 fra det »*Rundetaarn*« ned mod Kongens Slot. Nu rumlede en stor Rustvogn forbi; Kudsken svingede med Pidsken, Hestene foer i Galop, Vognen var fyldt med Døde. Den unge Student holdt sig Haanden for Ansigtet og lugtede til en stærk Spiritus, han havde paa en Svamp i et Messing Kridhuus. Fra en Kippe [27] i et af Stræderne lød skraalends Sang og uhyggelig Latter af Folk, der drak Natten hen for at glemme, at Soten stod for Døren og vilde have dem med paa Rustvognen til de andre Døde. Studenten styrede mod Slotsbroen, der laae et Par smaa Fartøjer, eet lettede for at komme bort fra den befængte By. -

30 »Om Gud lader os leve og vi faae Vind dertil, gaee vi til *Grønsund* ved *Falster*!« sagde Skipperen og spurgte Studenten, som vilde med, om hans Navn.

»*Ludvig Holberg*«, sagde Studenten, og det Navn lød som ethvert andet Navn, nu lyder i det et af Danmarks stolteste 35 Navne; den Gang var han kun en ung, ukjendt Student.

Skibet gled Slottet forbi. Det var endnu ikke lys Morgen da det naeede ud i saebent Vand. Der kom en let Brise, Seilet bovnede, [29] den unge Student satte sig med Ansigtet mod den friske Viind og faldt isøvn, og det var just ikke det Raadeligste.

40 Allerede paa tredie Morgen laae Fartøjet ud for *Falster*.

13 Klokken to| Kl. 2 B. 40 Falster.) herefter ny linie r og B.